

**Festival
Dag in
de
Branding**

**Za 10 mrt
Den Haag**

DAGINDEBRANDING.NL

Festival Dag in de Branding

In tien jaar is het Haagse Festival Dag in de Branding uitgegroeid tot een van de meest toonaangevende festivals voor nieuwe muziek in Nederland. Festival Dag in de Branding organiseert vier keer per jaar een afwisselend en spraakmakend programma op verschillende locaties in Den Haag. Het festival toont de actuele ontwikkelingen in de klassieke en geïmproviseerde muziek, het muziektheater, de jazz en popmuziek, opera en elektronica. Samengesteld door de partners van het Huis voor de Nieuwe Muziek.

Festival Dag in de Branding in 2018:

za 10 maart 2018

za 26 mei 2018

vr 5 en za 6 oktober 2018

za 24 november 2018

Kaartverkoop

Losse kaarten voor alle concerten zijn bij de zalen verkrijgbaar. Voor studenten gelden aantrekkelijke kortingen; zie daarvoor de websites van de concertzalen. Bij Festival Dag in de Branding kunt u per editie passe-partouts bestellen tegen voordelig tarief.

Samenstelling en tekstbijdragen:

Jacqueline Oskamp

Engelse vertaling: Vivien Cook

Vormgeving: Studio Het Mes

Druk: Impressed, Pijnacker

Festival Dag in de Branding

Curator: Saskia Lankhoorn

Zakelijke leiding: Caroline Bakker

Productieleiding: Ellen Geertse

Productiemedewerkers: Jolanda de Heus,

Stephan van Steenveldt, Hans Thyssen

Marketing: Dieke van der Spek / Iudieke.nl

Johan Wagenaar Stichting

Postbus 13 671

2501 ER Den Haag

dagindebranding.nl

Nieuwsbrief

Als nieuwsbrief abonnee blijft u automatisch op de hoogte van alle programma's en profiteert u bovendien van speciale vroegboek-kortingen. Meld u aan op dagindebranding.nl en ontvang altijd de actuele informatie over onze concerten.

English

Dag in de Branding is a 12-hour festival of contemporary music which takes place four times a year in various theatres and locations in The Hague. Each edition of Festival Dag in de Branding offers audiences the opportunity to hear the latest in contemporary music, from classical to popular, from improvised jazz to audio-visual multimedia events. For information and tickets, visit dagindebranding.nl

Festival Dag in de Branding 2017/2018

wordt mede mogelijk gemaakt door:

Partners Dag in de Branding:

KORZO

Koninklijk
Conservatorium
Den Haag

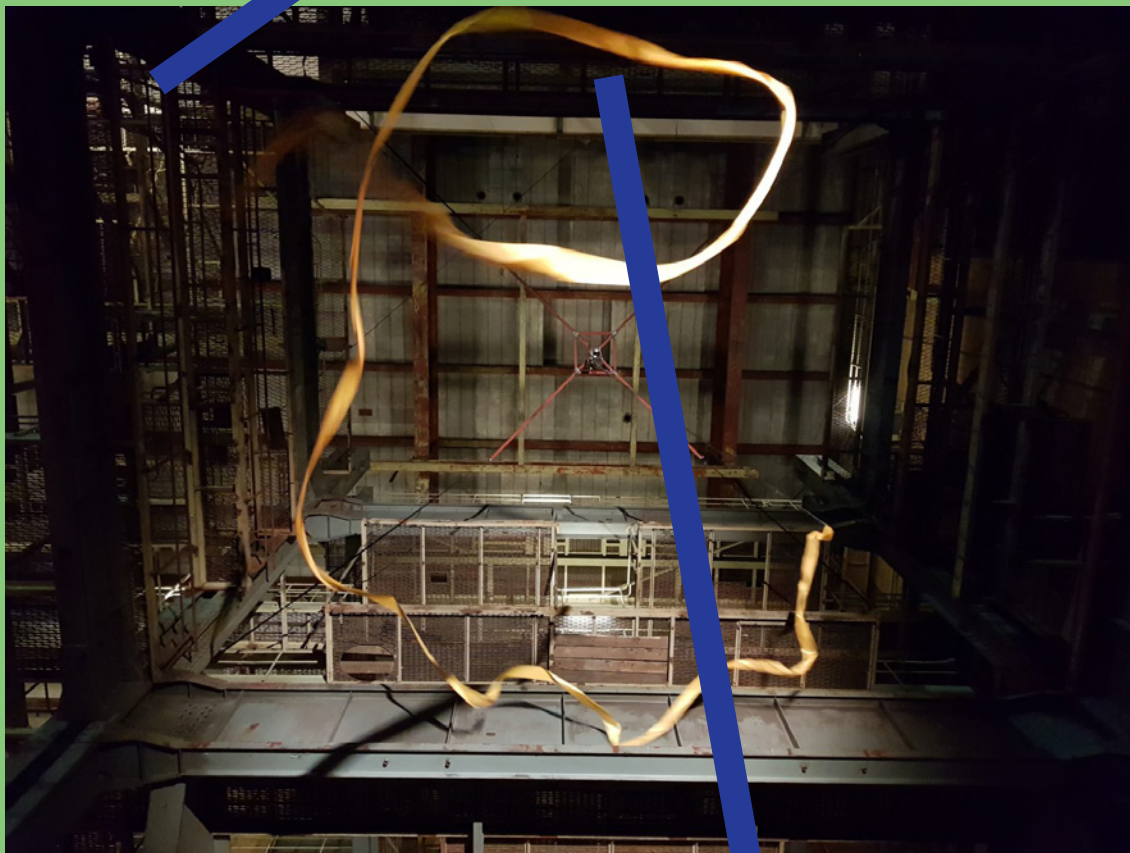
Studio LOOS

JOHAN
WAGENAAR
STICHTING

Festival Dag in de Branding Editie 47 Zaterdag 10 maart 2018

De focus op de muziek van nu – dat is het doel van Saskia Lankhoorn, die twee seizoenen lang invulling geeft aan Dag in de Branding. In deze derde editie maakt ze die ambitie helemaal waar: het wordt een festival vol premières, gemaakt door componisten van over de hele wereld. Saskia kiest voor stukken over actuele thema's en crossovers met theater, vaak met live elektronica als extra dimensie. Improvisatie staat tegenover gecomponeerde muziek, een meditatieve intimiteit tegenover uitbundig muziektheater. Ook leidt zij het publiek naar een nieuwe locatie: de Electriciteitsfabriek is een ruige, maar ook poëtische plek, die in korte tijd geliefd is geraakt bij Haagse kunstenaars.

To zero in on music now – that is Saskia Lankhoorn's aim. It is her programming that will shape festival Dag in de Branding for two seasons, and she certainly realizes her ambition in this edition. It promises to be a festival full of premieres, written by composers from all corners of the world. Saskia has chosen pieces with contemporary themes and crossovers with theatre, which are often given an extra dimension through live electronics. She is even taking the audience to a new location, a power plant (Electriciteitsfabriek), which is a rugged yet poetic spot that has quickly become the darling of Hague-based artists.

Infinity, foto via Jegens & Tegens

De Constant Rebecqueplein

Festival Dag in de Branding doet verschillende plekken aan het De Constant Rebecqueplein aan. Na het concert in Studio Loos bent u welkom bij zaal 3 voor een kop koffie. In de Electriciteitsfabriek is van 14 tot 18 uur de tentoonstelling *Infinity* van Zoro Feigl te bezoeken. In Nest is *Another Dimension* te zien, een grote groepstentoonstelling samengesteld door Zoro Feigl.

Deze Zwitserse kunstenaar maakt bewegende kunstwerken. In de industriële omgeving van Nederlands oudste nog werkende energiecentrale is daar een groot aantal van te zien. Te midden van dit bewegend decor werkt Feigl dagelijks met zijn team aan een nieuw installatie. Het publiek is van harte uitgenodigd onderdeel te zijn van dit proces.

Uw passe-partout of festivalkaart geeft op 10 maart toegang tot de tentoonstelling.

Programma

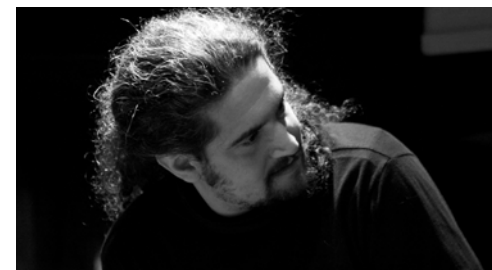
15.00 KORZO

Solo performance
Kaja Draksler, piano

20.15 KORZO

Diderik Wagenaar – *Eleonora (three songs)*
Susanne Abbuehl, zang
Wolfert Brederode, piano

16.15 STUDIO LOOS

Ezequiel Menalled – *Falling (2018)*
Maribeth Diggle, sopraan en live elektronica
Ezequiel Menalled, elektrische gitaar en live elektronica

21.00 KORZO

Jessie Marino – *Rot Blau*
Simon Steen-Andersen – *Study #1*
Natacha Diels – *An Economy of Means*
Cathy van Eck – *Silver Breath (2018)*
Jennifer Walshe – *1984, it's OK!*
Nadar Ensemble

18.00 ELECTRICITEITSFABRIEK

Peter Adriaansz – *Watts*
(uit: *How to Live a Life*, 2018)
Ensemble Klang

Dit concert wordt voorafgegaan door een korte inleiding door muziekverteller Brechtje Roos

15.00 KORZO STUDIO

Solo performance

Kaja Draksler, piano

Kaja Draksler (Kranj, 1987) is van origine een jazzpianiste die een onconventioneel en hoogst persoonlijk idioom heeft ontwikkeld: een verrassende cocktail van avantgarde jazz, nieuwe muziek en traditioneel repertoire uit Slovenië. Soms prepareert ze de vleugel, vaak improviseert ze, altijd raakt ze de luisteraar met haar heldere klank.

Dit zegt ze zelf over haar optredens: 'I usually decide on the program when I get to the venue, get to know the instrument and the acoustics of the space. I play my own compositions and free improvised pieces. The balance between the two depends on the space, the audience, my mood, the instrument, so every concert is different, unique and devised for the space I play in, in the moment I play, or during the final preparations on the day of the concert.'

Draksler speelt piano sinds ze vier jaar oud was. In 2005 verhuisde ze naar Groningen en nam op de jazzafdeling van het conservatorium les bij Marc van Roon en Michael Moore. Van 2010 tot 2013 studeerde ze compositie bij Richard Ayres aan het Conservatorium van Amsterdam. Haar master thesis ging over pianist Cecil Taylor, die samen met Thelonious Monk tot haar grote voorbeelden hoort.

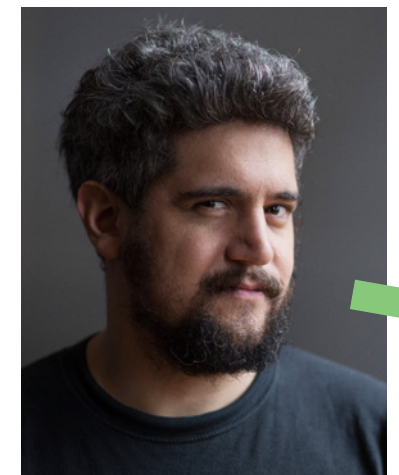
Kaja Draksler heeft als pianist snel (internationaal) carrière gemaakt, onder andere met haar eigen band Acropolis die is samengesteld uit musici uit Roemenië, Slovenië, Italië en Turkije. In 2012 presenteerde ze haar

eerste soloproject tijdens het Jazz Festival van Ljubljana, een jaar later bracht ze haar eerste solo-cd uit: *The Life of Many Others*, waarover het toonaangevende tijdschrift *Downbeat* schreef: 'The young Slovenian pianist Kaja Draksler shows off a wealth of sturdy ideas and nonchalant technique on this stunning solo recording.' Sindsdien zijn er vrijwel jaarlijks opnamen van haar verschenen in verschillende bezettingen, waaronder het Kaja Draksler Octet en de diverse duo's die ze met andere instrumentalisten vormt.

Kaja Draksler (Kranj, 1987), originally a jazz pianist, has developed an unconventional and highly personal idiom: a surprising cocktail of avant-garde jazz, new music and a traditional repertoire from Slovenia. She will sometimes prepare the grand piano, she will frequently improvise, but she always grabs the listener's attention with her lucid sound. Kaja Draksler is interested in finding ways to merge composition and improvisation by working with different structures and musical logics. Her very own and irresistibly clear sound and way to work with the grand piano both prepared and unprepared moves between the aesthetics of avant-garde Jazz, New Music and traditional Slovenian music as she is drawn to the idea of erasing the stylistic and historical musical borders, discovering personal expression and language through composition and improvisation.

Kaja Draksler, foto Sara Anke Morris

Maribeth Diggle; Ezequiel Menalled, foto Francisco Castro Pizzo

16.15 STUDIO LOOS

Falling

Ezequiel Menalled – *Falling* (2018)

Maribeth Diggle, sopraan en live elektronica

Ezequiel Menalled, elektrische gitaar en live elektronica

Falling is een kleinschalige performance, die voortvloeit uit de samenwerking tussen de Amerikaanse sopraan Maribeth Diggle en de Argentijns-Nederlandse componist Ezequiel Menalled. De uitvoeringen zijn geïnspireerd door de zogeheten 'Slow Movement' en de wens om ons in een steeds duizelingwekkender wereld de tijd en ons innerlijk tempo opnieuw toe te eigenen. Een combinatie van tekst en sfeerelementen worden in een intieme setting geplaatst, waarbij echo's van een gemoder-niseerde *Liederabend* klinken. *Falling* wil tegelijkertijd een brug slaan naar ons jachtige alledaagse leven en onze aandacht vestigen op de details.

Ezequiel Menalled (Argentinië, 1980) is een veel gelauwerde componist, dirigent en gitarist. Hij studeerde compositie aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag waar hij momenteel is aangesteld als gast-docent. In 2003 richtte hij het Ensemble Modelo62 op, waarvan hij nog altijd artistiek leider is.

De Amerikaanse sopraan **Maribeth Diggle** begon haar internationale carrière bij Les Ballet C de la B, waar ze op dit moment participeert in *Requiem pour L.* van Alain Platel. In Nederland heeft ze opgetreden in het *Holland Festival*, Het Concertgebouw en Carré, en ze heeft gezongen bij o.a. Asko|Schönberg, het Limburgs Symfonie Orkest en bij Opera2day. Komende zomer vertolkt ze de titelrol in *Aida* bij Opera Spanga en is ze te zien in *The Jewish Connection* van Lisi Estaras en Ido Batash.

Falling is an intimate performance co-created by American soprano Maribeth Diggle, and Argentinian/Dutch composer Ezequiel Menalled. Inspired by the 'Slow Movement' and the need to repossess our time and inner tempo in an ever more vertiginous world, performances will combine elements of text and mood in an intimate presentation format. With echoes of a modernised *Liederabend* and a wish to create a bridge into today's world, *Falling* will attract us to the details while we keep moving forward.

Ezequiel Menalled (Argentina, 1980) is a multi-awarded composer, conductor and guitar player. He studied composition at the Royal Conservatoire of The Hague, where he is currently engaged as guest teacher. In 2003 founded Ensemble Modelo62, a group that he leads until the present day.

The American soprano **Maribeth Diggle** began her international career with Les Ballets C de la B, where she is also currently engaged for their new creation 'Requiem pour L'. In the Netherlands, she has performed at the Holland Festival, the Concertgebouw and Carré, and has sung with ensembles such as Asko|Schönberg, the Limburgs Symfonie Orkest and Opera2day. This summer she will sing the title role of *Aida* at Opera Spanga and can also be seen in the new creation 'The Jewish Connection'.

Peter Adriaansz, foto Jiri Büller / Hollandse Hoogte

18.00 ELECTRICITEITSFABRIEK

Watts

Dit concert wordt voorafgegaan door een korte inleiding door muziekverteller Brechtje Roos

Peter Adriaansz – *Watts* (uit: *How to Live a Life*, 2018)
Ensemble Klang

In de Electriciteitsfabriek presenteert **Peter Adriaansz** (Seattle, 1966) *Watts*, het middendeel uit zijn avondvullende werk-in-wording *How to Live a Life*, dat hij schrijft voor een speciaal samengestelde bezetting rond Ensemble Klang. In dit werk onderzoekt Adriaansz het begrip 'contextwerking': hoe beïnvloeden muziek, tekst en omgevings-gebonden geluiden elkaar als ze simultaan klinken? Krijgt de muziek een andere betekenis wanneer ze gelijktijdig wordt geduid door tekst of omgevingsgeluid? Hoe 'absoluut' kan of mag muziek vandaag de dag nog zijn?

Deze vragen vloeien rechtstreeks voort uit de gedachte van de Italiaanse schrijver en essayist Alessandro Baricco (*De Barbaren*, 2010) dat online surfgedrag een metafoor is voor hoe de moderne mens in de wereld staat: *broad is the new deep*. Adriaansz gaat

op dit voor onze tijd zo typerende fenomeen in door nieuw gecomponeerde muziek te combineren met tekst en omgevingsgeluid. Centraal staat een radiolezing uit 1953 van de Engelse filosoof en kenner van het boeddhisme Alan Watts, waarin deze spreekt over tijd, ruimte en circulaire bewegingen.

Peter Adriaansz: 'Het stuk wijkt hiermee enigszins af van mijn voorgaande werk – althans gemeten naar puur muzikale absolutie – door een plek in te ruimen voor een vertelling. De keuze voor een narratieve laag is niet ingegeven door de wens mee te doen aan de huidige, schijnbaar onontkoombare fetisj voor multimedia, maar door een oprechte interesse in de mogelijkheden ervan. Mogelijkheden die in de praktijk vaak hebben bewezen een andere waarde over te dragen. In die zin beantwoordt het werk

Ensemble Klang, foto Remke Spijkers

Susanne Abbuehl en Wolfert Brederode, foto Maxim François

zowel aan mijn individuele interesse als aan een ‘probleem’ dat steeds meer aan de kunsten kleeft: mag kunst nog zichzelf zijn?’

How to Live a Life zal drie delen omvatten die zijn ontworpen rond een doorlopende ritmische navelstreng, gespeeld door één à twee akoestische gitaren. Daaroverheen wordt een veelheid aan andere muzikale lagen gelegd. Een prominente rol is weggelegd voor de synthesizers en elektronica, die een idee van voor- en achtergrond bewerkstelligen, en voor de periodieke inzet van solistische instrumenten.

Watts/How to Live a Life maakt deel uit van een langlopende samenwerking met **Ensemble Klang** die aanving in 2008 met *Waves 5-7*, *Nu descendant un escalier* (2013), *Phrase* (2011), *Fraction* (2011) en *Attachments* (2015, voor pianist Saskia Lankhoorn). Deze productie wordt mede mogelijk gemaakt door het Fonds Podiumkunsten.

Ensemble Klang

Erik-Jan de With, saxen
Michiel van Dijk, saxen
Anton van Houten, trombone
Pete Harden, gitaar
Santiago Lascurain, gitaar
Saskia Lankhoorn, piano
An Raskin, accordeon
Joey Marijs, slagwerk
Jeroen Geevers, slagwerk
Micha de Kanter, geluid

In *Watts*, the piece he wrote especially for Ensemble Klang, **Peter Adriaansz** (Seattle, 1966) takes a close look at a current phenomenon: *broad is the new deep*. Adriaansz examines the notion put forward by novelist and essayist Alessandro Baricco (*The Barbarians*, 2010) that surfing on a computer is a metaphor for how modern society stands in the world. By simultaneously juxtaposing text (by philosopher Alan Watts) and sounds from the surroundings with the music, Adriaansz poses the question: can or may music still be absolute?

20.15 KORZO STUDIO

Eleonora

Diderik Wagenaar – *Eleonora* (three songs)
Susanne Abbuehl, zang
Wolfert Brederode, piano

Susanne Abbuehl (1970) en **Wolfert Brederode** (1974) zijn oude bekenden van elkaar – al sinds hun conservatoriumtijd delen ze het podium en traden samen op in bijna dertig landen. Deze samenwerking resulteerde eveneens in drie gezamenlijke cd's op het label ECM: het Edison-winnende *April* (2001), *Compass* (2006) en *The Gift* (2013). Uit hun muziek, die is beïnvloed door de jazz, kamermuziek en folk, spreekt een grote liefde voor het werk van de Italiaanse componist Luciano Berio en dichters onder wie James Joyce, Emily Dickinson en E.E. Cummings.

Diderik Wagenaar, de voormalige compositie-docent van Susanne Abbuehl, heeft een nieuw werk voor haar geschreven. Over *Eleonora* (three songs) zegt Wagenaar: 'Ik heb geprobeerd iets te schrijven dat past in de context van Susannes repertoire. Haar zeer authentieke en veelzijdige muzikale taal, beïnvloed door meerdere nieuwe en oude tradities, is wel eens 'chamber jazz' genoemd. Met een jazz-concept heeft *Eleonora* niet veel te maken. Zo is de compositie geheel uitgeschreven in traditioneel notenschrift en is er geen ruimte voor geïmproviseerde soli.'

Diderik Wagenaar, foto Koninklijk Conservatorium

‘De compositorische benadering in dit stuk verschilt niet wezenlijk van die in mijn andere stukken. Ik ben geboeid door het overbruggen van al dan niet werkelijke tegenstellingen. Tonaliteit en atonaliteit beschouw ik niet als twee tegengestelde fenomenen maar als twee facetten van hetzelfde; atonaliteit is een uitbreiding van de tonaliteit. Ik richt mij op de resonantie, de mate van smelting der tonen. Het onderzoekende in mijn muziek sluit een classicistische of romantische vormtaal nooit uit. Ook in dit stuk konden mijn idolen Ravel en Monk mij weer een handje helpen.

De tekst is een sterk ingekorte versie van het beknopte liefdesverhaal *Eleonora* van Edgar Allan Poe. De lyrische en omvangrijke beschrijvingen van de gebeurtenissen en zelfreflecties van de hoofdpersoon heb ik teruggebracht tot drie fragmenten, die de hoofdpunten uit het verhaal weergeven. Een grammaticale aanpassing – eerste persoon enkelvoud wordt derde persoon enkelvoud – was nodig om de taal van de mannelijke ik-figuur om te zetten in de taal

van een vertelster. Deze vertelster neemt daardoor de gedaante aan van een soort Sheherazade. En ook dit verhaal, één van de weinige Poe-vertellingen waarin de stemming uiteindelijk de positieve kant op gaat, lijkt nog niet uit te zijn.’

Susanne Abbuehl (1970) and Wolfert Brederode (1974) go back a while – they have been performing together on stage for at least ten years. As such, you can also hear pianist Brederode on Abbuehl’s CD *The Gift* (ECM, 2013). Susanne Abbuehl asked her former composition professor Diderik Wagenaar to write a new piece for the duo.

21.00 KORZO

Tomorrow you may sing in paradise

Jessie Marino – *Rot Blau* voor 2 performers (2009)

Simon Steen-Andersen – *Study #1* voor viool en cello (2007)

Natacha Diels – *An Economy of Means* voor miniatuur drumset en elektronica (2014)

Cathy van Eck – *Silver Breath* (2018, Nederlandse première)

Jennifer Walshe – *1984, it’s OK!* voor viool, cello, percussie en video (2015)

Nadar Ensemble

Dat een concert veel meer kan zijn dan alleen klinkende muziek, bewijst dit spetterende programma door het Belgische Nadar Ensemble, dat bekend staat om zijn multidisciplinaire avonturen.

Rot Blau stelt vragen over individualiteit en identiteit op het podium. **Jessie Marino** (New York, 1984) schreef het stuk in een periode dat zij en haar goede vriendin, de celliste Natacha Diels, vaak met elkaar werden verward. In *Rot Blau* wordt deze persoonsverwisseling in extremo doorgevoerd: hoe lang duurt het voor het publiek door heeft dat de twee musici elkaars plaats hebben ingenomen? En wat zegt dat over identiteit en uniciteit op het podium?

Minstens even theater is *Study #1* voor snaarinstrument van **Simon Steen-Andersen** (1976), een Deense componist, performer en installatiekunstenaar, die tegenwoordig in Berlijn woont. Dit zeven minuten durende stuk zal vanavond in de bezetting voor viool en cello klinken.

Een drumstel op poppenhuisformaat met elektronica: dat is het gereedschap voor een spannend stuk van **Natacha Diels** (Los Angeles, 1981). Diels wil een speels commentaar geven op het vaak extravagante

instrumentarium in de moderne muziek: ze portretteert de percussionist als een introverte en kinderlijke figuur omringd door zijn speelgoed. Naarmate de fantasie groeit, wordt de muziek complexer en dichter.

Cathy van Eck (Nederland, 1979) schreef i.o.v. Inspiratum en Nadar Ensemble *Silver Breath* voor drie musici uitgerust met een microfoon en een stuk aluminiumfolie dat fungeert als luidspreker. Een abstrahering van de wijze waarop mensen hun protest uiten, zo vat zij de achterliggende gedachte van deze performance samen. De abstrahering komt tot uitdrukking in spiegelend folie in plaats van borden met leuzen én in elektronisch versterkte ademhaling in plaats van luid gescandeerde teksten. De beweging van de bovenarm vertaalt zich muzikaal via sensoren die aan een iPhone om de biceps zijn gebonden. De sensoren van de iPhone sturen data naar de computer die daar in elektronisch geluid worden omgezet en via het aluminiumfolie tot klinken komen. In feite laat Van Eck de onmacht van demonstranten zien: tot duidelijk gearticuleerde eisen zijn de uitvoerders niet in staat.

In *1984, it’s OK!*, waarin de musici niet alleen musiceren maar ook rennen en vechten, grijpt **Jennifer Walshe** (Dublin, 1974) terug op de muziek van haar jeugd: ‘Ik bracht mijn

Jennifer Walshe; Simon Steen-Andersen, foto Clars Svankjær; Cathy van Eck

Nadar Ensemble repeteert '1984, It's OK!', foto Rebecca Diependaele

tienerjaren door ondergedompeld in twee verschillende klankwerelden. Aan de ene kant speelde ik trompet in het Iers Jeugdorkest, waar over-ambitieuze dirigenten werken op het programma zetten als Stravinsky's *Sacre du Printemps*, Richard Strauss' *Ein Heldenleben* en Mahler Twee en Vijf. In die stukken welden enorme energiestromen op uit de koperblazerssectie. Dat vond ik waanzinnig fascinerend. Na die orkestrepetities ging ik naar huis, waar ik elektrische gitaar zat te spelen en te luisteren naar bands als The Pixies, Stiff Little Fingers, Joy Division, The Undertones en The Clash. Dit werk is niet bedoeld als een hommage of een cover, maar speelt zich af in een alternatief universum waar die twee werelden versmolten zijn en een nieuwe logica vormen.'

Nadar Ensemble

Marieke Berendsen, viool, scenografie
Rebecca Diependaele, zakelijke leiding
Yves Goemaere, slagwerk
Wannes Gonnissen, sound
Pieter Matthynssens, cello,
artistieke leiding
Thomas Moore, productie
Stefan Prins, artistieke leiding

This zesty programme by the Belgian **Nadar Ensemble**, famous for its multidisciplinary adventures, is proof that a concert can be more than simply listening to music.

Rot Blau poses questions about individuality and identity on stage. **Jessie Marino** (New York, 1984) wrote the piece at a time when people frequently mistook her for her good friend, cellist Natacha Diels. In *Rot Blau*, this mix-up of identity is taken to the extreme.

Equally theatrical is *Study #1*, for variable instrumentation by **Simon Steen-Andersen** (1976), a Danish composer, performer and installation artist, currently residing in Berlin.

A drum kit no bigger than a doll's house with electronics: these are the tools in an exciting piece by **Natacha Diels** (Los Angeles, 1981).

In *1984, it's OK!* by **Jennifer Walshe** (Dublin, 1974), the musicians not only play their instruments, but also run, jump and fight.

And finally, **Cathy van Eck** (1979) presents a new work, *Silver Breath*, for musicians, microphones and aluminium foil.

Verwacht: Editie 48 Za 26 mei 2018

Deze editie van Dag in de Branding staat in het teken van 'ruimtes en rafelranden'. In The Grey Space, een innovatieve plek voor beeldende kunst, worden twee ruimtes tegen elkaar uitgespeeld.

Het Matangi Quartet speelt akoestische kamermuziek op de open bovenverdieping van de galerie. Beneden in de kelder neemt Barbara Ellison het publiek mee in een avontuurlijke *sonic experience*. Het publiek beleeft deze concerten tegelijkertijd en wisselt tussendoor van de lichte galerie ruimte naar de donkere betonnen kelder.

Fringe is het thema van het elektrische-gitaarproject met werk van Marina Poleukhina, Barbara Ellison en Maya Verlaak: studenten van de Academy for Music and the Performing Arts (Tilburg) laten horen welk volume twintig elektrische gitaren weten te produceren en verkennen de rafelranden van de traditionele concertpraktijk door in onder en rondom de Nieuwe Kerk hun werk ten gehore te brengen.

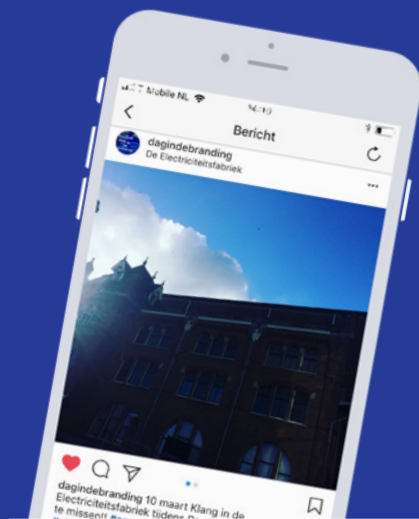
Petra Strahovnik schrijft nieuw piano-werk voor curator Saskia Lankhoorn en Geneviève Murphy presenteert haar 'in residence' project dat zij maakte in samenwerking met het Korzo theater.

Meer informatie over komende edities vindt u op:

dagindebranding.nl

Living (Room) Music

Elke maand organiseren we een huis-kamerconcert, waar mensen in een intieme setting kennismaken met de muziek van nu. Wilt u ook uw vrienden en kennissen inspireren met nieuwe muziek, of weet u een mooie locatie, neem dan contact met ons op via info@dagindebranding.nl

Instagram

Festival Dag in de Branding is nu ook te vinden op Instagram. Volg de activiteiten van curator Saskia Lankhoorn op [dagindebranding](https://www.instagram.com/dagindebranding).